

Hôm 19.1.2009, trước khi ông Barack Obama nhậm chức Tổng thống Mỹ một ngày, đài BBC đã phỏng vấn ông Lê Công Phụng, Đại sứ Việt Nam tại Hoa Kỳ về mối quan hệ chính sách đối ngoại của Việt Nam. Cuộc phỏng vấn này đã được đài BBC cho phát sóng hai lần, một lần hôm 19.1.2009 và một lần hôm 1.2.2009.

Thông thường, chúng ta rất khó tìm được một mối ý kiến cá biệt nào của các nhà lãnh đạo CSVN cũng như của người Việt chung chung khi phỏng vấn họ, vì họ thường phải nói đúng với những gì “Quốc Văn Giáo Khoa Thư” đã viết sẵn: CSVN luôn bắt buộc phải đi theo “lộ đường bên phải”, nếu không sẽ bị coi là phản động. Còn người Việt chung chung lại bắt buộc phải đi theo “lộ đường bên trái”, nói khác đi sẽ bị coi là “tay sai của số n” hay “độc công của số n nếm vùng”.

Cả hai “chữ đ” gặp nhau rồi gặp nhau. Do đó, trước khi phỏng vấn, chúng ta cũng có thể đoán biết họ sẽ trả lời như thế nào. Hai nhân vật mới nổi lên của cộng đồng người Việt hiện nay là khoa học gia Đặng Ngọc Ánh và dân biểu Cao Quang Ánh, tuy lên sau khi chiến tranh Việt Nam đã chấm dứt, cũng đã tỏ ra niềm vui mừng “quy luật của đồng” khi phát biểu.

Tuy nhiên, các nhà phân tích cho rằng trong cộng đồng số Việt Nam hiện nay có hai nhân vật ngoại giao có một lối đi riêng hay trái ngược với cách thông thoáng hiện sách “Quốc Văn Giáo Khoa Thư”, mà cứ đi theo “lộ đường bên phải”, đó là bà Tôn Nữ Thị Ninh (đã vợ họ) và ông Lê Công Phụng. Phỏng vấn của hai nhân vật này xem ra đối lập với các đi từng mà họ muốn trình bày hiện là đi phát biểu theo “Quốc Văn Giáo Khoa Thư”. Phải chăng nhà cầm quyền CSVN đang cố gắng đưa ra một lối tuyên truyền mới hiện?

Đài BBC đã đặt cho Đại sứ Lê Công Phụng những câu hỏi khá hóc búa, những rất nhẹ nhàng chứ không theo lối hiện của công an mà một số người Việt chung chung dùng. Ông Lê Công Phụng cũng đã trả lời rất khôn khéo. Trước khi có một vài nhận xét, chúng tôi xin mời đọc lại 8 câu hỏi của đài BBC và 8 câu trả lời của ông Lê Công Phụng.

NGUYỄN DUNG CUỘC PHỎNG VẤN

Câu hỏi 1

BBC: Việt Nam đã có sự chuyển biến cho quan hệ đối thoại với Tổng thống Barack Obama sau thời gian của Obama?

LCP: Chúng tôi rất mừng Tổng thống Obama sắp nhậm chức, và tin chính quyền đồng Dân chủ sẽ tiếp tục thúc đẩy hiện các thỏa thuận của các chính quyền trước đây, sẽ tiếp tục đi theo hướng hợp tác chặt chẽ vì lợi ích hai bên.

Thời kỳ tổng thống Clinton, chính quyền Dân chủ đã đưa bộ đàm về, bình thường hóa quan hệ, ông Clinton là tổng thống Mỹ đầu tiên thăm Việt Nam (VN). Đây là cái đà do chính quyền Dân chủ mở ra, và tám năm tiếp theo của ông Bush đã thúc đẩy quan hệ rất mạnh. Nên tôi cho rằng chính quyền Dân chủ sắp tới, với đa số các trong thường viện và hiện viện, sẽ tiếp tục hợp tác với VN. Có thể có một số khác nhau, nhưng đó là sự nên tiếp lợi ích quốc gia, dân tộc chứ không phải vì cá nhân người này, người khác.

VN chúng tôi đã chuyển biến, phải nói là rất quyết liệt, tiếp tiếp thúc đẩy quan hệ. Với chuyên thăm của thường chúng tôi năm 2008, mà dù là năm cuối của tổng thống Bush, nhưng hai bên cho rằng cần có chuyên thăm để chuyển biến cho giai đoạn tiếp thay đổi chính quyền.

Chúng tôi lúc này cũng không biết Dân chủ lên hay Cộng hòa lên, nhưng phải bàn đến những cái đã làm và sắp tới phải làm. Và chúng tôi cho rằng phía Mỹ cũng đã làm như thế, để làm sao lợi ích hai bên trong bốn năm tiếp để thúc đẩy hiện.

Tuy nhiên, quan hệ hai bên sắp tới cũng sẽ có những cái mà chúng tôi phải tính. Quy tắc hai

bên là cao, nhưng nếu bị mất niềm tin và thế giới có những khó khăn.

Lĩnh vực nào, thời gian nào mà lợi ích trùng hợp với nhau, có sự hiểu biết với nhau, thì có thể hợp tác

Ví dụ, trong 2009, đi đầu tiên ông Obama phải lo là nền kinh tế, còn VN cũng phải xử lý các vấn đề do khủng hoảng tài chính thế giới. Cả hai bên đều bận rộn, và khó làm được những việc lớn. Nhưng những gì đã thảo luận, triển khai, thì chắc chắn sẽ cao hơn. VN rất mong muốn tiếp xúc ông Obama sớm thu xếp sang VN, và lãnh đạo chúng tôi cũng rất muốn thăm Mỹ khi thời gian, đi đầu tiên cho phép.

Câu hỏi 2

BBC: Chiến lược ngoại giao của VN có bao giờ đột biến VN sẽ là đảng minh của Mỹ hay không, thảo luận về?

LCP: Quan hệ hai nước từ 13 năm qua đi nhanh hơn so với quan hệ song phương với một số đối tượng khác. Nhưng không có nghĩa VN đang chuyển biến thành đảng minh của Mỹ. Lĩnh vực nào, thời gian nào mà lợi ích trùng hợp với nhau, có sự hiểu biết với nhau, thì có thể hợp tác. Còn những lúc lợi ích dân tộc hai phía chênh nhau, thì phải đấu tranh. Chuyển biến đối ngoại của VN là không ngừng tăng cường hợp tác với Mỹ trên nhiều lĩnh vực, càng nhiều càng tốt, với sự tôn trọng và tin cậy lẫn nhau.

Câu hỏi 3

BBC: Quan hệ tay ba của VN với Hoa Kỳ và Trung Quốc (TQ) sẽ như thế nào?

LCP: Chiến lược đối ngoại của chúng tôi là đột lên hàng đầu quan hệ với các nước láng giềng và các nước lớn. Do vậy, VN rất coi trọng quan hệ với TQ vì đây là láng giềng có nhiều ảnh hưởng, có nhiều mối quan hệ đặc biệt với VN. TQ ngày càng lớn mạnh thì VN càng phải tìm cách sống chung, nhưng phải không ngừng làm quan hệ với TQ tốt đẹp trong sự tôn trọng lẫn nhau.

Còn với Mỹ, VN sẽ làm hết sức mình để thúc đẩy quan hệ hợp tác trên nhiều lĩnh vực. Chúng tôi hiểu rằng để phát triển mạnh mẽ, một trong những yếu tố quan trọng nhất là hợp tác với Mỹ.

Thông qua đó, thúc đẩy hợp tác với các đảng minh, bên bè của Mỹ.

VN không có ý nghĩ là tăng cường hợp tác với Mỹ để chống TQ, hay tăng cường hợp tác với TQ để làm hại quan hệ với Mỹ. Đó không phải là lập trường của VN.

Câu hỏi 4

BBC: Còn hai cường quốc kia, theo đuổi, có lôi kéo VN hay không?

LCP: "Lôi kéo" không phải là thuật ngữ ngoại giao thông thường để phát biểu công khai. Nhưng chúng tôi cho rằng TQ và Mỹ đều có nhu cầu tăng cường đối tác và với một nào đó, họ cũng rất mong tăng cường mối quan hệ mang tính đảng minh.

VN nắm vững trí thức chính trị nhạy cảm, sát cánh TQ, liên nôm trong vùng Đông Nam Á, cho nên cả hai đều có nhu cầu tranh thủ VN.

Cái khó của VN là làm sao đáp ứng được mong muốn của họ trên cơ sở lợi ích chung của chúng ta, đáp ứng những gì không làm phương hại quan hệ với các đối tác khác, giữ được độc lập.

Câu hỏi 5

BBC: Trong cuộc phỏng vấn gần đây với báo điện tử VietnamNet, cựu thủ tướng ngoại giao Trần Quang Cơ nói ý kiến trong chiến lược đối ngoại, nếu bị lãnh đạo cấp cao của VN có bất đồng. Điều gì đang ý với những xét đó không?

LCP: Bây giờ, tôi thấy với tất cả các luật chính sách ngược nhau, nên không thể rõ ràng, dứt khoát với chiến lược đối ngoại được.

Tôi chia sẻ bài phỏng vấn của ông Trần Quang Cơ, mặc dù ông là một trong những bậc đàn anh của tôi trong lĩnh vực ngoại giao.

Nhưng qua kinh nghiệm thực tế, tôi nghĩ thế này, trong các vấn đề liên quan các quốc gia, bao giờ cũng có những ý kiến khác nhau.

Nhưng những ý kiến khác nhau đó để các x lý quan trọng nhất là lúc bàn thảo, còn khi đã quyết sách rồi, mọi người đều nhất tâm thực hiện. Bởi không, thực đánh xuôi kèn thổi ngược, sẽ không làm được gì. Người ngoài nhìn vào, cũng thấy mình không nên, thì họ sẽ hợp tác với mình không hiểu qu.

Câu hỏi 6: Quan hệ với Việt kiều

BBC: Sau hơn năm làm việc tại M, để sẽ đánh giá thế nào với mọi quan hệ với cộng đồng người Việt tại đây?

LCP: Đồng bào trong nước lúc nào cũng chăm chú theo dõi, lúc nào cũng mong muốn bà con, dù bất kể ở đâu, cũng có cuộc sống tốt lành, đoàn kết, tôn trọng luật pháp địa phương, xây dựng nơi đang chăm sóc mình. Vì vậy, VN đã có nhiều chính sách thu hút lợi nhuận miễn visa, cho họ sang sinh sống, cho mua nhà... Nhà nước sẽ làm mọi thực có thể làm để cải thiện quan hệ giữa bà con và trong nước ngày càng chặt chẽ hơn.

Sau hơn năm ở đây, tôi thấy tình cảm bà con chuyển biến nhiều. Có những người trẻ ở đây chia sẻ niềm vui, bây giờ cũng thay đổi suy nghĩ.

Chúng tôi sẵn sàng tiếp xúc với bà con, nghe tâm tư, thậm chí trích dẫn bà con để làm sao trong nước hoàn thiện hơn, thì cũng là một trong những yêu cầu làm cho bà con tự hào hơn mình là người VN ở nước ngoài.

Câu hỏi 7

BBC: Ông Joseph Cao vừa trở thành dân biểu quốc hội Việt đầu tiên trong Quốc hội M. Một trong những việc đầu tiên của ông là để nghị địa VN trở lại danh sách các nước đàn áp tôn giáo (CPC). Để sẽ có đồng ý là những vấn đề chính trị, nhân quyền sẽ luôn là khúc mắc giữa chính phủ trong nước và Việt kiều tại đây?

LCP: Với đề nghị của Việt kiều tại đây, cái đó không phải là vấn đề m. Người ta vẫn thăm hỏi nước, biết dân chúng là thế nào, nhân quyền ra làm sao, để sẽ phát triển thế nào.

Nhưng phải khẳng định giữa VN và M đang có cách nhìn khác nhau về dân chúng, nhân quyền. Đã có di sản đàn áp tự do nhân quyền hàng năm, mang lợi ích qu cao.

Chức nhiệm vụ người mà ông Joseph Cao trở thành nghị sĩ người Việt đầu tiên. Chúng tôi chia sẻ niềm vui với ông, cũng chia sẻ phê phán. Nhưng tôi nghĩ thế này, để ông Obama làm đến tình thế thì ông và bạn là người gốc Kenya. Bà con người Việt ở đây muốn làm đến tình thế, thế thì vẫn là người Việt. Mà nếu đi nói chuyện VN, người nghe cũng cảm thấy mình không đến đâu.

Chúng tôi mong muốn tất cả những người Việt có gì thì góp ý thế này với đồng bào trong nước, có gì chia sẻ thì chia sẻ, nhưng không nên chia sẻ để đồng bào mình.

Còn hệ thống chính trị, có thể có những ý kiến khác nhau, và chúng ta chấp nhận sẽ khác nhau để cùng tồn tại trong cộng đồng người Việt.

Câu hỏi 8

BBC: Để sẽ nghĩ thế nào với những đề nghị trao đổi giáo dục là sẽ đầu tư cho những quan hệ hai nước?

LCP: Hai bên đã lập để các nhóm công tác và hợp tác giáo dục, đã hợp hai cuộc mà tôi cũng là thành viên tham gia. Hiện nay tri thức của VN chia để theo kịp phát triển của thế giới, nên phải hợp tác ra thế giới để xem chúng nào tốt nhất thì ta học. M, Anh và một số nước là những nơi trình độ giáo dục rất cao.

Chính phủ trẻ đang tăng cường để sinh viên sang M, để giáo viên, tiến sĩ VN sang M

đào tạo lại, tăng cường hợp tác với các hệ giáo dục của Mỹ. Chúng tôi dự kiến sẽ có 20.000 tỉn sĩ được đào tạo trong năm 2020.

Đi học thì tốn kém, nhưng tốn kém cũng phải học. Trong gần 9000 sinh viên hiện nay học ở Mỹ, khoảng 85% là tước. Đi học đó cho thấy sự hiểu học của người VN và mong muốn được học ngành giáo dục cao. Chúng tôi sẽ làm hết sức mình vì việc này.

MỘT CÁI NHÌN TÓNG QUÁT

Khi bình luận về những câu trả lời của ông Lê Công Phụng, một số người Việt hải ngoại chỉ chú ý đến những lời ông Phụng nói về dân biểu Cao Quang Ảnh chỉ không chú trọng đến những điểm chính trong bài phỏng vấn. Trái lại, một số người ở trong nước đã tán đồng quan điểm của ông Phụng khi trình bày chính sách đối ngoại của Việt Nam. Ông Bình ở Sài Gòn viết:

“Theo tôi chính sách ngoại giao này là tuy vậy là tuy vậy, chúng ta chỉ nên là bên của Mỹ “trên cơ sở tôn trọng lẫn nhau mà thôi” và phải khi nào các cường quốc tranh thủ mình để làm lợi cho đất nước là tốt nhất. Việt Nam có làm được mình của Mỹ cũng chỉ là một vết tởm để Mỹ đi chác với TQ mà thôi. VNCH xưa kia đã rất rõ rồi. Với lại VN quá xa Mỹ khó có thể ảnh hưởng trực tiếp với quyền lợi của Mỹ và Mỹ cũng sẽ sẵn sàng mang VN ra để chác nợ giá cả có lợi cho Mỹ trong khi chúng ta quá gần TQ và TQ sẽ dùng toàn lực để không mất ảnh hưởng ở VN. Phải khôn khéo để giữ vững độc lập tự do. TQ hay Mỹ cũng đều như nhau mà thôi.”

Ông Trung ở Hà Nội nhìn vào một khía cạnh khác:

“Tuy vậy! Đợi sẽ đã trả lời phỏng vấn rất tuyệt. Và tôi thích nhất ý kiến của Đợi sẽ : “Chúng tôi mong muốn tất cả những người Việt có gì thì góp ý thẳng thắn với để ng bào trong nước, có gì chỉ trích thì chỉ chỉ trích, nhưng không nên chỉ ng lời để ng bào mình.”

Trên một số báo chí Việt ngữ ở hải ngoại hay trên các diễn đàn Internet, chúng ta thường gặp một lời “tham luận” không phù hợp với pháp luật. Họ thường tách một vài đoạn hay chi tiết như ra khỏi văn mạch của toàn bài bình luận hay phỏng vấn, rồi “bóc thỏm”, “bóc thúi”.

“chặt vấn” hay xuyên tạc. Đây là lời tranh luận thiêu lũng thiến, kẻ cớ để rồi “địch” ở đây, chúng tôi chỉ muốn đưa ra một cái nhìn tổng quát về những điểm chính mà ông Lê Công Phụng đã trình bày để xem chính sách đối ngoại của Hà Nội hiện nay như thế nào.

TRƯỜNG TÂM VẤN ĐỀ

Điểm quan trọng nhất mà đài BBC đã đưa ra với ông Lê Công Phụng là “Quan hệ tay ba của VN với Hoa Kỳ và Trung Quốc sẽ như thế nào?”

Ông Lê Công Phụng đã trả lời khôn khéo khi nói: “VN không có ý nghĩ là tăng cường hợp tác với Mỹ để chèn ép TQ, hay tăng cường hợp tác với TQ để làm hại quan hệ với Mỹ. Đó không phải là lập trường của VN.” Nhưng vấn đề không phải để nhìn như vậy.

Trong quá khứ cũng như trong hiện tại, Hà Nội vẫn theo “chính sách đu dây” để tồn tại và tranh thủ sự giúp đỡ của các nước mạnh.

1.- Bang giao với Trung Quốc

Trong chiến tranh Việt Nam, có khi Hà Nội đã tranh thủ được sự ủng hộ của cả Liên Xô và Trung Quốc, có khi Hà Nội phải đu dây giữa Liên Xô và Trung Quốc để giữ được thế đứng của mình, nhưng vậy Hà Nội đã thu hút được vốn từ của cả hai nước “đồng chí” này để theo đuổi cuộc chiến.

Tuy nhiên, Hà Nội đã chịu áp lực khá nặng nề của Trung Quốc trong những lời chỉ đạo chiến tranh cũng như ở xã hội. Trước năm 1950, Việt Minh bắt Pháp đưa ra chủ trương dài. Phải đợi đến khi Mao Trạch Đông đánh bại được Tưởng Giới Thạch, chiếm được toàn bộ đất nước Trung Quốc, Việt Minh mới được Trung Quốc huấn luyện, cung cấp vũ khí và tiếp liệu để chiến đấu ở Pháp. Nếu không có sự thẳng tay trừng trị của Mao Trạch Đông ở Trung Quốc, sẽ không bao giờ có sự thẳng tay trừng trị của Việt Minh ở Việt Nam. Để đợi lợi, để đáp lại của Trung Quốc, Đảng CSVN phải

Chiến lược Ngoại giao

Tác Giả: Lß Giang

Thứ Năm, 05 Tháng 2 Năm 2009 07:16

---

thực hiện cuộc “cởi trói xã hội chủ nghĩa” miền Bắc, trong đó có cuộc cải cách ruộng đất theo mô thức của Trung Quốc. Chính cuộc “cởi trói xã hội chủ nghĩa” này đã làm cho nhân dân miền Bắc điều chỉnh.

Nói một cách tổng quát, khi đến miền Trung Quốc, Trung Quốc muốn gì Đệ nhất CSVN đưa ra công nhận làm. Một thí dụ cụ thể:

Ngày 4.9.1958, Trung Quốc ra tuyên bố về lãnh thổ của Trung Quốc, trong đó có Hoàng Sa và Trường Sa.

Theo Hiệp định Genève năm 1954, Hoàng Sa và Trường Sa đưa thuộc chế độ quản lý của VNCH vì nằm ở phía nam vĩ tuyến 17. Một nguyên tắc căn bản của luật pháp là “Nemo dat quod non habet”, tức không ai có thể cho cái mình không có.

Do vậy mà Hà Nội đã cho Thủ Tướng Phạm Văn Đồng viết cho Chu Ân Lai, Thủ tướng Lý Quốc Việt Trung Quốc một văn thư ngày 14.9.1958 nói rằng Chính Phủ VNDCCH tán thành tuyên bố ngày 4.9.1958 của CHND Trung Quốc.

Hà Nội thừa biết văn thư này chứng tỏ giá trị về phương diện pháp lý, nhưng cố viết để lòng Trung Quốc và xin Trung Quốc viết thư cho để đánh chiếm miền Nam Việt Nam.

Sau khi cuộc chiến Việt Nam chấm dứt, Hà Nội lập tức gặp khó khăn khi Bắc Trung Quốc áp lực đòi hỏi Việt Nam phải đi theo đường lối của Trung Quốc. Hà Nội đã cố gắng lập và Bắc Trung Quốc “đẩy cho một bài học”.

Tháng 10 năm 1979, Bộ Ngoại giao Hà Nội cho xuất bản cuốn “Sơ thuật về quan hệ Việt Nam - Trung Quốc trong 30 năm qua” như một cuốn sách tham khảo cáo nhậm công tác gian trá của Bộ Kinh trong 30 năm bang giao, như là văn chính sách bá quyền. Sách viết:

“Trong hàng nghìn năm qua, nhân dân Việt Nam đã bị các hoàng đế Trung Quốc xâm lược hàng chục lần, nhân dân Việt Nam hiểu rõ những ý đồ đen tối của những ngòi bút lãnh đạo Trung Quốc cho nên không một phút nào là không cảnh giác đối với họ.”

Sách viết tiếp:

“Đồ đê tiện mà tiêu bành trướng và bá quyền của họ, những ngòi bút của Bộ Kinh đã nâng lên cao và biến thành một cuốn sách, một thủ công nghiệp của họ. Về phương diện này, thủ công nghiệp ngòi bút của Gô-ben (Goebel, Bộ Trưởng tuyên truyền của Hitler) họ trở thành ngòi bút của Gô-ben.”

Thậm chí sau cuộc viếng thăm Việt Nam của Giang Trạch Dân từ 27.2.2002 đến 1.3.2002, hai bên lập ra thông cáo chung, trong đó có những công nhận như sau:

“Hai bên hài lòng trước những bước phát triển mạnh mẽ gần đây trong quan hệ giữa hai Đệ nhất, hai nhân dân theo phương châm “láng giềng hữu nghị, hợp tác toàn diện, ổn định lâu dài, hữu nghị tương lai”. Nhờ thúc đẩy hợp tác quan hệ hợp tác toàn diện giữa hai Đệ nhất, hai nhân dân, góp phần không ngừng củng cố và nâng cao sự tin cậy lẫn nhau...”

2.- Bang giao với Mỹ

Quan hệ ngoại giao với Mỹ cũng phức tạp không kém gì bang giao với Trung Quốc. VNCH có nhiều kinh nghiệm và vốn dĩ này hẳn ai hết.

Chúng ta nhớ lại, vào năm 1962, khi thực lực quân vào miền Nam, Hà Nội đã tìm cách thực hiện công việc chính phủ Ngô Đình Diệm để ngăn chặn việc này. Hà Nội đã nhờ Linh mục Nguyễn Việt Khai, lúc đó là tuyên úy cho các giáo dân ở miền Bắc Tỉnh Linh, thông báo cho ông Diệm biết Hà Nội muốn ngưng chiến và muốn hiệp thương với VNCH. Vào Tết Quý Mão (1963), Hồ Chí Minh đã gửi thư cho Ngô Đình Diệm một cảnh báo. Tháng ba 1963, Hà Nội phái Thủ tướng Trần Đức Định Đình Gia Long gặp ông Ngô Đình Nhu. Sau đó, ông Ngô Đình Nhu đã bí mật đưa Tỉnh Linh bàn chuyện với Phạm Hùng.

Dĩ nhiên Mỹ biết chuyện này và tìm cách phá. Trong công việc mang tên DEPTTEL 243 ngày

24.8.1963 ra lệnh cho Tòa Đäi Sä Mä Saigon tächäc đäo chánh lät đä ông Diäm, Bä Ngoäi Giao Hoa Kä có “mäch näng c” cho các täng lãnh Viät Nam ghi vào tuyên bä đäo chánh viäc chính phä ông Diäm liên läc väi Viät Cäng, nhäng các täng lãnh không ghi.

Đäi thäi Täng Thäng Nguyän Văn Thiäu, năm 1969, khi thäy Mä tìm cách liên läc và nói chuyän väi Viät Cäng, ông Thiäu cũng muän nói chuyän väi MTGPMN. Phä Tá Nguyän Cao Thăng đã giäi thiäu Huänh Văn Träng, mät ngäi bän cäa ông ta tä lúc ä Huä, làm Phä Tá Đäc Biät cho ông Thiäu väi nhiäm vä đäc trách liên läc väi MTGPMN. Nguyän Cao Thăng đã chän ba ngäi phä tá cho Huänh Văn Träng (tôi đã phäng vän 2 ngäi). Nhä Linh mäc Vũ Ngäc Nhuän tìm kiäm và giäi thiäu, Huänh Văn Träng đã dùng Vũ Ngä Nhä, mät cán bä Viät Cäng häi chánh, đä liên läc väi MTGPMN. Huänh Văn Träng đã gäp Phäm Hùng nhiäu län, khi ä Đäng Ông Cä, khi ä cäu Bình Läi, khi ä Hàng Xanh (näi vä bé Phäm Hùng ä).

CIA biät đäc chuyän này nên đã sai ông William James Porter báo cho Täng Nha Cänh Sát biät và cung cäp cho Täng Nha các máy thu thanh và thu hình tä đäng rät tinh vi đä theo däi näi vä. Ngày 20.9.1969 Täng Nha Cänh Sát đã mä cuäc hành quân xúc toàn bä. Cho đän nay, mät vài viên chäc ä Täng Nha Cänh Sát không rõ näi vä, cä täng mình có công län trong vä này! Vì vä Huänh Văn Träng bä bäi ä, Täng Thäng Thiäu đành hy sinh Huänh Văn Träng. Nhäng sau đó, Täng Thäng Thiäu ra län cho bät Trän Ngäc Hiän, mät thành äy viên cäa Thành äy Sài Gòn, mäc đäu cä quan an ninh VNCH đã đäng ý đä cho Trän Ngäc Hiän làm trung gian liên läc giäa Mä và Viät Cäng. Bä “phän pháo” bäng vä này, CIA điên lên!
(Nhäng bí än vä hai vä này väi nhiäu chi tiät häp đän sä đäc chúng tôi cho in trong mät cuän sách säp xuät bän)

Ngày nay, Hà Näi gäp nhiäu thuän läi hän VNCH trong viäc häp tác väi Mä vì ba lý do chính sau đây: Träc tiän, Mä muän Hà Näi đóng vai trò cäa VNCH träc đäy ä Đông Nam Á. Thä hai, Mä và các cäng quäc muän biän Viät Nam thành mät đäu cäu cho viäc phát triän thäng mäi trong vùng vì Viät Nam có vä trí rät thuän läi, tình hình ä Viät Nam läi än đän. Hiän nay, Mä và các cäng quäc đang giúp Viät Nam xây đäng các hä täng cä sä (kä cä con đäng xuyên Á) đä tä đä sän xuät và läu thông hàng hoá ra trong vùng. Thä ba, khi dùng dân quyän hay quyän tä do tôn giáo đä áp läc Viät Nam thoä mãn mät sä yêu cäu cäa Mä, Mä cũng chä hành đäng có giäi hän đä tránh Viät Nam xích läi gän Trung Quäc nhiäu hän.

Đäi väi Trung Quäc, lúc nào Hà Näi cũng phäi khôn khéo và cänh giäc, vì näu đä Trung Quäc phät ý, Trung Quäc sä dùng nhäng thä đän áp läc kinh tä bän thäu, đäa Viät Nam vào tình träng khó khăn. Đây là kinh nghiäm xäng máu.

“TIäT HäNH KHä PHONG”

Đäi đä Napoleon đã täng nói: “Näu muän näm äu thä thì cä 10 năm phäi thay đäi chiän thuät.” Đäng Cäng Sän Trung Quäc, Đäng Cäng Sän Viät Nam cũng nhä Hoa Kä đã thay đäi chiän thuät nhä trä bàn tay. Duy chä “ngäi Viät chäng cäng” dù đã bä chäy hai län, vän chä träng “träc sau nhä mät”, chäng nhäng không thay đäi trong suät hän 53 năm qua mà còn lên án bät cä ai muän thay đäi là “bän trä cä đän giä”.

Sách “Đäi Nam nhät thäng chí” có kä läi räng bà Trän Thä Bàn, ngäi thôn Đäng Häi, huyän Phong Läc, năm 23 tuäi sinh mät con trai và mät con gái, chäng chät, xóm làng nhiäu ngäi muän läy, thä không chäu, triäu đänh nghe biät, thäng cho bäc tiän và ban khen. Chúng tôi nghĩ räng “ngäi Viät chäng cäng” cũng đáng đäc ban hàm “Liät nä” väi bän chä “Tiät Hänh Khä Phong” đä cho ngäi đäi sau coi đó làm bài häc.

Ghi chú: Näu tìm không thäy bài, cä vào motgoctroi.com, mäc “Mäi tuän mät chuyän n” sä thäy trong đó.